

b) Je v případě kladné odpovědi na otázku 7 písm. a) údaj o oblasti o dvacetinásobné nebo stonásobné velikosti pokusného pole se zřetelem k ochraně soukromých (ochrana podniků včetně osob a výrobků, které se v něm nacházejí) a veřejných zájmů (zamezení sabotáže ohledně klimatu pro biotechnologický rozvoj v Nizozemsku) přiměřený?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375).

2) Přísluší z hlediska odpovědi na otázku 1 nějaký význam okolnosti, že Rakousko, kde rozvedený manžel zůstal a kde má výlučné bydliště a zaměstnání, tomuto muži za určitých předpokladů přiznává nárok na rodinné přídatky (na dítě), když již neexistuje nárok rozvedené manželky?

3) Vyplyvá z tohoto nařízení nárok rozvedené manželky na rodinné přídatky (na dítě) vůči Rakousku, kde má rozvedený bývalý manžel a otec dítěte bydliště a kde je zaměstnán, pokud dojde ke změně oproti poměrům uvedeným v otázce 1 a manželka v novém členském státě nastoupí do zaměstnání?

- (¹) Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 7. srpna 2008 –
Romana Slanina v. Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle
Wien**

(Věc C-363/08)

(2008/C 285/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: Romana Slanina

Odpůrce: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Předběžné otázky

1) Vyplyvá z nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (¹) (dále jen „nařízení“), že rozvedené bývalé manželce nesamostatně výdělečně činného muže s bydlištěm v Rakousku, která sama není výdělečně činná, je zachován nárok na rodinné přídatky (na dítě) vůči Rakousku, jestliže založí bydliště v jiném členském státě a přemístí tam své místo, kde jsou soustředěny její životní zájmy, a jestliže tam nadále není výdělečně činná?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 11. srpna 2008 –
AGRANA Zucker GmbH v. Bundesminister für Land- und
Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Věc C-365/08)

(2008/C 285/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AGRANA Zucker GmbH

Žalovaný: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Předběžné otázky

1) Je článek 16 nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (¹) nutno vykládat v tom smyslu, že také kvóta na cukr, která nemůže být využita v důsledku preventivního stažení podle článku 1 nařízení Komise (ES) č. 290/2007 ze dne 16. března 2007, kterým se pro hospodářský rok 2007/08 stanoví procentní podíl (?) podle článku 19 nařízení Rady (ES) č. 318/2006, musí být součástí vyměření výrobní dávky?

2) Pro případ, že první otázka bude zodpovězena kladně:

Je článek 16 nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 slučitelný s primárním právem, zvláště se zásadou proporcionality a se zákazem diskriminace, který vyplývá z článku 34 ES?

(¹) Úř. věst. L 58, s. 1.

(²) Úř. věst. L 78, s. 20.

Žaloba podaná dne 12. srpna 2008 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-369/08)

(2008/C 285/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že bod 2.1 přílohy VIIIb k Straßenverkehrsulassungsordnung (pravidla pro registraci k silničnímu provozu) je v rozporu s článkem 43 ES ve spojení s článkem 48 ES;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 43 odst. 1 ES jsou zakázány právní úpravy, které omezují svobodu usazování státních příslušníků jednoho členského státu na území jiného členského státu. Z článku 48 ES vyplývá, že ustanovení Smlouvy o svobodě usazování pro společnost, které mají své sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Společenství jsou postaveny na roveň těm, které platí pro fyzické osoby, které jsou státními příslušníky členských států. Ustanovení o rovném zacházení zakazují nejen zjevnou diskriminaci na základě státní příslušnosti, nebo u společností na základě jejich sídla, nýbrž i všechny skryté formy diskriminace, které by prostřednictvím uplatnění jiných rozlišovacích znaků skutečně vedly ke stejnému výsledku.

Podle bodu 2.1 přílohy VIIIb německých Straßenverkehrsulassungsordnung může být kontrolní organizace pro provádění technických prohlídek, resp. bezpečnostních zkoušek

a schvalování motorových vozidel v Německu uznána pouze tehdy, pokud je tvořena a provozována minimálně 60 na celý úvazek samostatně výdělečně činnými znalci motorových vozidel, přičemž minimálně tolik zkušebních inženýrů této organizace musí mít své sídlo na území pro které se uznání vydává, aby tak na 100 000 zde zaregistrovaných motorových vozidel a přívěsů připadal vždy jeden, maximálně ale jen 30 zkušebních inženýrů.

Podle názoru Komise se u tohoto požadavku jedná o nepřipustné omezení svobody usazování, které není slučitelné s článkem 43 ES, případně ve spojení s článkem 48 ES. Požadavek, že organizace bude tvořena pouze z minimálního počtu na celý úvazek samostatně výdělečně činných specialistů představuje kvalitativní omezení, protože podnikům, které by chtěly vykonávat předmětnou činnost, je vnucena určitá struktura. Tento požadavek zejména znamená vyloučení závisle činných osob, které nemohou být členy takovéto kontrolní organizace. Sporné ustanovení krom toho představuje také kvantitativní omezení, protože pro tyto kontrolní organizace stanoví minimální počet členů. Tyto požadavky kladené na uznání znemožňují každému jinému hospodářskému subjektu řádně usazenému v jiném členském státu, který má jinou právní formu nebo vnitřní strukturu, nabízet v Německu služby technické kontroly. Požadavek, že na území, pro které se uznání vydává, musí mít sídlo tolik zkušebních inženýrů, aby na 100 000 zde registrovaných motorových vozidel a přívěsů připadal vždy alespoň jeden zkušební inženýr konečně v této souvislosti představuje omezení, které je v rozporu s článkem 43 ES (ve spojení s článkem 48 ES), protože toto kritérium znevýhodňuje především právnické osoby, které již jsou usazeny v jiných členských státech a jejichž zkušební inženýři nutně nemají své sídlo na území, pro které se povolení vydává.

V projednávaném případě není relevantní ani článek 45 ES, ani článek 46 ES.

Podle článku 46 ES se ustanovení Smlouvy o svobodě usazování nevztahují na činnosti, které jsou v členském státě trvale nebo příležitostně spjaty s výkonem veřejné moci. Z ustálené judikatury vyplývající kritéria pro bezprostřední a zvláštní výkon veřejné moci u činností kontrolních organizací, zejména při provádění technických kontrol, však neexistují. Ani skutečnost, že kontrolní organizace rozhodují o udělení nebo odebrání zkušebních plaket, ani státní dohled nad těmito organizacemi nedokazuje jejich úkoly veřejné moci. Zaprvé, konečné rozhodnutí o odmítnutí vydání zkušební plakety může být učiněno výlučně příslušným místem (to znamená registračním orgánem) příslušné spolkové země a ne kontrolní organizací. Naopak vůči registračnímu orgánům mají kontrolní organizace pomocnou a přípravnou roli. Zadruhé, ze skutečnosti, že stát nad určitými institucemi vykonává dohled nemůže být vyvozeno, že všechny činnosti, které vykonávají instituce na které je takovýmto způsobem dohlíženo, jsou spojeny s výkonem veřejné moci. I pro případ, že by jednotlivé činnosti kontrolní organizace měly